

**MIMUS** (1) *sb m*

*N sg* mimus.

*Sł stp, Cn, Linde brak.*

*Aktor mimiczny, komediowy; tu: autor komedii (O Plaucie, komediopisarzu rzymskim) [mimus – chwist BartBydg; – błazen, który wszech ludzi mowę, słowa, postać i obyczaje umie okazować Mącz 221d; kuglarz naśladowujący inszych obyczajow Calep; kuglarz, figlarz, komedyjnik, skoczek – mimus Cn]: iáko y Mimus powiedział: że to ná ludzkość należy/ odpuľzczać/ gdy fię on wftyda/ komu odpuľzczáią [mimus dixit: ignoscere humanum esse, ubi pudet cui ignoscitur] ModrzBaz 98v. [Cf Plaut, Mercator, w. 319].*

AKtt